

**KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr
906/2014**

av den 11 mars 2014

**om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.2 och 20.3, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013 ska interventionsåtgärder avseende jordbruksmarknaderna finansieras av unionen på de villkor som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket. De utgifter för offentlig intervention som finansieras av unionen fastställs genom den årliga bokföring som utarbetas av de utbetalande organen.
- (2) Utgifterna för offentlig intervention kan variera avsevärt. Det bör därför för varje typ av transaktion fastställas vilka utgifter som berättigar till unionsfinansiering och på vilka villkor. För det ändamålet bör det fastställas villkor för stödberättigandet, och vilka beräkningsmodeller som bör användas. Det bör dessutom fastställas om utgifterna bör bokföras på grundval av de poster som de utbetalande organen faktiskt registrerar eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen fastställer.
- (3) För att de medlemsstater som har en annan valuta än euron ska kunna konsolidera sina utgifter och kostnader i nationell valuta och i euro på ett harmoniserat sätt bör det fastställas regler för hur offentlig lagring bör redovisas i deras bokföring och vilken växelkurs som bör användas.
- (4) Värderingen av transaktioner för offentlig lagring påverkas också av vilken typ av transaktion det rör sig om och av tillämplig sektorslagstiftning inom jordbruket. Det bör därför fastställas en allmän regel om att värdet av uppköp och försäljning bör vara lika med summan av de in- och utbetalningar som gjorts eller som ska göras för materiella transaktioner, och närmare anges vilka särskilda regler eller särskilda fall som ska beaktas.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

▼B

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning ersätter relevanta bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 ⁽¹⁾, vilken har upphört att gälla genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs villkor och regler för hur Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) ska finansiera interventionsåtgärder i form av offentlig lagring.

Artikel 2

Interventionsåtgärder i form av offentlig lagring

Interventionsåtgärder i form av offentlig lagring kan bestå av uppköp, lagring, transport och lageröverföringar samt försäljning och annan avyttring av jordbruksprodukter på de villkor som anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket och i denna förordning.

Artikel 3

Finansiering av interventionsåtgärder inom ramen för offentlig lagring

1. I samband med transaktioner för offentlig lagring enligt artikel 2 ska EGFJ finansiera följande interventionsutgifter, under förutsättning att motsvarande utgifter inte på annat sätt har fastställts enligt tillämplig sektorslagstiftning inom jordbruket:

- a) Finansieringskostnaderna för de medel som medlemsstaterna avsätter för att köpa upp produkter, enligt beräkningsmodellerna i bilaga I.
- b) Utgifter för materiella transaktioner till följd av uppköp, försäljning eller annan typ av överföring av produkterna (inlagring, lagring och utlagring av produkter i offentliga lager) enligt bilaga II, på grundval av schablonbelopp som är enhetliga för hela unionen och som beräknas enligt modellerna i bilaga III.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ (EUT L 171, 23.6.2006, s. 35).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (se sidan 18 i detta nummer av EUT).

▼B

- c) Utgifter för materiella transaktioner som inte nödvändigtvis är knutna till uppköp, försäljning eller annan typ av överföring av produkterna, på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp enligt de bestämmelser som kommissionen har fastställt inom ramen för sektorslagstiftningen inom jordbruket för dessa produkter och i bilaga IV.
- d) Utgifter för transport på och utanför medlemsstatens territorium och utgifter för export, på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp, vilka ska godkännas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
- e) Nedskrivningen av de lagrade produkterna, enligt beräkningsmodellerna i bilaga V.
- f) Skillnaderna (vinster och förluster) mellan det bokförda värdet och avyttringspriset för produkterna eller de skillnader som beror på andra faktorer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler och särskilda avgörande händelser som anges i bilagorna till denna förordning eller i jordbrukslagstiftningen, ska de utgifter som avses i punkt 1 b och c i denna artikel och som beräknas på grundval av fasta belopp i euro och de utgifter eller intäkter som betalas i nationell valuta inom ramen för denna förordning, när det gäller de medlemsstater som har en annan valuta än euron, räknas om till nationell valuta eller till euro på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före det räkenskapsår under vilket transaktionerna har förts in i det utbetalande organets räkenskaper.

Vid tillämpningen av denna förordning avses med räkenskapsår den period som avses i artikel 3.3 a i delegerad förordning (EU) nr 907/2014.

*Artikel 4***Värdering av transaktioner för offentlig lagring**

1. Värdet av uppköp och försäljningar ska vara lika med summan av de ut- och inbetalningar som gjorts eller ska göras för materiella transaktioner, om inte annat anges i denna artikel eller om inte annat följer av

- a) bilaga VI när det gäller svinn,
- b) bilaga VII när det gäller kvalitetsförsämrade eller förstörda produkter,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼B

c) bilaga VIII när det gäller inlagrade produkter som inte har godkänts för övertagande.

2. Uppköpsvärdet på de inlagrade produktkvantiteterna ska fastställas på grundval av interventionspriset med beaktande av de höjningar, pristillägg, avdrag, procentsatser och koefficienter som är tillämpliga på interventionspriset vid tidpunkten för uppköp av produkten i enlighet med de kriterier som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket.

I de fall och situationer som avses i bilaga VI och bilaga VII.2 a och c ska höjningar, pristillägg, avdrag, procentsatser och koefficienter emellertid inte beaktas.

Värdet av produkter som har försämrats eller förstörts, antingen på grund av naturkatastrofer eller alltför lång lagring såsom avses i punkt 2 i bilaga VII till den här förordningen, ska fastställas genom en av kommissionen antagen genomförandeakt. Den akten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2 i förordning (EU) nr 1308/2013.

3. Utan att det påverkar bilaga V ska värdet för de produkter som ställs till förfogande och finansieras via Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt vara det interventionspris som gäller den 1 oktober varje år. För de medlemsstater som har en annan valuta än euron, ska bokföringsvärdet för interventionsprodukterna räknas om till nationell valuta med den växlingskurs som gäller den 1 oktober det året.

Om interventionsprodukter transporteras från en medlemsstat till en annan ska den levererande medlemsstaten bokföra den levererade produkten till ett värde av noll, och destinationsmedlemsstaten ska bokföra produkten som intäkt under uttagsmånaden, till det pris som fastställs enligt första stycket.

4. De kostnader som betalats eller tagits ut i enlighet med EU-lagsstiftningen för de materiella transaktioner som avses i artikel 3.1 c i samband med uppköpet av produkterna, ska bokföras som utgifter eller intäkter avseende tekniska kostnader, åtskilda från uppköpspriset.

5. I de räkenskaper som avses i artikel 3.3 a i delegerad förordning (EU) nr 907/2014 ska de produktkvantiteter som finns i lager vid räkenskapsårets slut och som ska föras över till det påföljande året värderas till sitt genomsnittliga bokföringsvärde (bokfört värde), vilket fastställs i månadsbokslutet för räkenskapsårets sista månad.

6. Kvantiteter i lager, som visar sig inte uppfylla de för lagring fastställda villkoren, ska vid utlagring bokföras som försäljning till uppköpspriset.

Om villkoren för tillämpning av bilaga VI led b är uppfyllda vid tidpunkten för det fysiska uttaget av en produkt ska kommissionen på förhand rådfrågas om uttaget av varan.

▼B

7. Om ett konto visar ett kreditsaldo ska detta dras av från utgifterna för innevarande räkenskapsår.
8. Om schablonbeloppen, betalningsvillkoren, räntesatserna eller andra beräkningsfaktorer ändras efter den första dagen i månaden ska de nya faktorerna gälla från och med påföljande månads materiella transaktioner.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

BERÄKNING AV RÄNTESATSER FÖR ÅTERBETALNING AV FINANSIERINGSKOSTNADER

(Artikel 3.1 a)

I. RÄNTESATSER

1. För beräkningen av de finansieringskostnader som EGFJ ska stå för i samband med de medel som medlemsstaterna avsätter för uppköp av interventionsprodukter ska kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 i början av varje räkenskapsår fastställa en räntesats som är enhetlig för hela unionen. Den enhetliga räntesatsen ska motsvara genomsnittet av tremånaders och tolv månaders Euribor under den referensperiod på sex månader som ska fastställas av kommissionen med en viktning av dessa med en tredjedel respektive två tredjedelar.
2. För att fastställa vilken räntesats som ska gälla för ett visst räkenskapsår ska medlemsstaterna, på kommissionens begäran, informera kommissionen om den genomsnittliga räntesats som de faktiskt har tillämpat under referensperioden enligt punkt 1 före utgången av den tidsfrist som anges i begäran. För att överlämna informationen i fråga ska medlemsstaterna använda det formulär som kommissionen ställer till medlemsstaternas förfogande.

Om en medlemsstat inte meddelar någon räntesats med hjälp av det formulär och före utgången av den tidsfrist som avses i första stycket, ska medlemsstaten anses ha tillämpat en räntesats på 0 %.

För medlemsstater som meddelar att de inte hade några räntekostnader, eftersom de inte hade några jordbruksprodukter i offentlig lagring under referensperioden, ska kommissionen fastställa den räntesatsen på grundval av de genomsnittliga referensräntesatserna under den referensperiod som avses i första stycket i denna punkt plus en procentpunkt. Referensräntesatserna ska vara följande:

- a) För medlemsstaterna i euroområdet: tremånaders Euribor (euro interbank borrowing offered rate).
- b) För medlemsstater som har en annan valuta än euron: den tremånaders IBOR (interbank borrowing offered rate) som är tillämplig i varje enskild medlemsstat.

►C1 Om det inte finns referensräntesatser eller Euriborräntesatser enligt punkt 1 ◀ för hela referensperioden ska de satser som finns tillgängliga under denna referensperiod användas.

3. ►C1 För var och en av de berörda medlemsstaterna ska den räntesats som fastställs i enlighet med punkt 2 jämföras med den enhetliga räntesats som fastställs i enlighet med punkt 1. ◀ För de enskilda medlemsstaterna ska den tillämpliga räntan vara den lägre av de två räntesatserna.

De räntesatser som fastställas genom en genomförandeförordning på grundval av artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 för varje räkenskapsår ska avrundas till en decimal.

II. BERÄKNING AV FINANSIERINGSKOSTNADERNA

1. Beräkningen av finansieringskostnaderna ska delas upp efter de giltighetsperioder för räntesatserna som kommissionen fastställer i enlighet med del I.

▼B

2. De finansieringskostnader som avses i artikel 3.1 a ska beräknas genom att medlemsstatens räntesats tillämpas på det genomsnittliga värdet per ton av den inköpta interventionsprodukten, och därefter multipliceras denna summa med det genomsnittliga lagret under räkenskapsåret.

Genomsnittligt värde per ton produkt ska beräknas genom att det sammanlagda värdet av de produkter som finns i lager på räkenskapsårets första dag och de produkter som köpts upp under räkenskapsåret divideras med summan av den kvantitet produkter som finns i lager på räkenskapsårets första dag och den kvantitet produkter som köpts upp under räkenskapsåret.

Det genomsnittliga lagret under räkenskapsåret ska beräknas genom att summan av lagerbehållningen vid varje månads början och lagerbehållningen vid varje månads slut divideras med ett tal som är dubbelt så stort som antalet månader i räkenskapsåret.

3. Om en nedskrivningskoefficient har fastställts för en produkt i enlighet med bilaga V.1 ska värdet av de produkter som köpts upp under räkenskapsåret beräknas genom att det nedskrivningsbelopp som följer av nämnda koefficient dras av från uppköpspriset.
4. Om det fastställs ytterligare en nedskrivning för en produkt enligt bilaga V.3 andra stycket ska beräkningen av det genomsnittliga lagret göras innan de nedskrivningar som beaktas vid beräkningen av det genomsnittliga värdet träder i kraft.
5. Om det i reglerna för den gemensamma marknadsordningen föreskrivs att en produkt som köps upp av det utbetalande organet först kan betalas efter en minimifrist på en månad efter dagen för övertagandet, ska det beräknade genomsnittliga lagret minskas i bokföringen med den kvantitet som framkommer vid följande beräkning:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

där

Q = de kvantiteter som köpts upp under räkenskapsåret

N = antalet månader i minimifristen för betalning

Vid denna beräkning ska den minimifrist som anges i reglerna gälla som betalningsfrist. En månad ska anses bestå av 30 dagar. Varje period av en månad på mer än 15 dagar ska betraktas som en hel månad och varje period av en månad på 15 dagar eller färre ska inte tas med i beräkningen.

Om, efter den nedskrivning som avses i första stycket, beräkningen av det genomsnittliga lagret vid räkenskapsårets slut ger ett negativt resultat ska detta negativa saldo ingå i det genomsnittliga lager som beräknas för det påföljande räkenskapsåret.

III. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER SOM DE UTBETALANDE ORGANEN ANSVARAR FÖR

1. Om reglerna för den gemensamma marknadsordningen eller meddelandet om anbudsinfördran, vad gäller de utbetalande organens försäljning av produkter, ger köparen av dessa produkter en frist för hämtning av produkterna efter det att betalning skett, och denna frist är längre än 30 dagar ska de utbetalande organen i bokföringen minska de finansieringskostnader som beräknas enligt del II med det belopp som framkommer vid följande beräkning:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

där

V = belopp som betalas av köparen,

J = antal dagar från det att betalningen mottagits tills produkten hämtats, minus 30 dagar,

i = den räntesats som gäller för räkenskapsåret.

2. Om den faktiska fristen mellan köparens avhämtning av produkten och betalningen är längre än 30 dagar, vad gäller de utbetalande organens försäljning av jordbruksprodukter enligt särskilda unionsförfordningar, ska de utbetalande organen i bokföringen höja de finansieringskostnader som beräknas enligt del II med det belopp som framkommer vid följande beräkning:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

där

M = belopp som köparen ska betala,

D = antal dagar från det att produkten hämtats tills betalningen av produkten mottagits, minus 30 dagar,

i = den räntesats som gäller för räkenskapsåret.

3. De finansieringskostnader som anges i punkterna 1 och 2 ska vid varje räkenskapsårs slut bokföras för det antal dagar som ingår i räkenskapsåret fram till denna tidpunkt och den resterande delen ska bokföras under det nya räkenskapsåret.

▼B*BILAGA II***MATERIELLA TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV
SCHABLONBELOPP**

(Artikel 3.1 b)

Spannmål och ris

- I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING
 - a) Förflyttning av spannmål från transportmedel till lagringsutrymmet (silo eller lagerrum) – första överföringen.
 - b) Vägning.
 - c) Provtagning/analys/kvalitetsbestämning.
- II. LAGRING
 - a) Hyra av lokaler till avtalspris.
 - b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
 - c) Åtgärder för bekämpning av skadedjur för att bevara de lagrade produkternas ursprungliga kvalitet (om inte inbegripna under a).
 - d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).
 - e) Eventuell ventilation (om inte inbegripen under a).
- III. UTLAGRING
 - a) Vägning av spannmål.
 - b) Provtagning/analys (om detta ska belasta interventionsorganet).
 - c) Fysiskt uttag och lastning av spannmål på det första transportmedlet.

Nötkött

- I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS, URBENING OCH INLAGRING (URBENAT KÖTT)
 - a) Kvalitetskontroll av kött med ben.
 - b) Vägning av kött med ben.
 - c) Hantering.
 - d) Avtalskostnader för urbening, inklusive
 - i) inledande nedkylning,
 - ii) transport från interventionslagringsplatsen till styckningslokaler (om inte säljaren levererar varan till styckningslokalerna),
 - iii) urbening, renskärning, vägning, paketering och snabb nedfrysning,
 - iv) tillfällig lagring av utskurna delar, lastning, transport och återföring till interventionslagringsplatsens kylhus,
 - v) kostnader för förpackningsmaterial: polyetenpåsar, kartonger, bomullsväv (stockinnettes),

▼B

vi) värde för ben, fettdeklar och andra rester som lämnats kvar i styckningslokalerna (intäkter som ska dras från kostnaderna).

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning.
- b) Kvalitetskontroll (om denna ska belasta interventionsorganet).
- c) Förflyttning av kött från kylhus till lagrets lastbrygga.

Smör

I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING

- a) Förflyttning av smör från transportmedel till lagringsutrymme vid ankomst till lager.
- b) Vägning och identifiering av kollin.
- c) Provtagning/kvalitetskontroll.
- d) Placering i kylhus och nedfrysning.
- e) Annan provtagning/kvalitetskontroll vid provperiodens slut.

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning och identifiering av kollin.
- b) Förflyttning av smör från kylrum till lagrets lastbrygga om transportmedlet är en container, eller lastning vid lagrets brygga om transportmedlet är en lastbil eller järnvägsvagn.

IV. SÄRSKILD ETIKETTERING ELLER MÄRKNING

Om obligatoriskt enligt en unionsförordning om avyttring av produkter.

Skummjölkspulver

I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING

- a) Förflyttning av skummjölkspulver från transportmedel till lagerrum vid ankomst till lager.
- b) Vägning.
- c) Provtagning/kvalitetskontroll.
- d) Kontroll av märkning och förpackning.

▼B

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning.
- b) Provtagning/kontroll av varan (om detta ska belasta interventionsorganet).
- c) Förflyttning av skummjörkspulver till lagrets lastbrygga och lastning, med undantag för stuvning, på transportmedel om detta är en lastbil eller järnvägsvagn. Förflyttning av skummjörkspulver till lagrets lastbrygga om annat transportmedel används, t.ex. container.

IV. SÄRSKILD ETIKETTERING ELLER MÄRKNING

Om obligatoriskt enligt en unionsförordning om avyttring av produkter.

BILAGA III

SCHABLONBELOPP FÖR UNIONEN

(Artikel 3.1 b)

I. GÄLLANDE SCHABLONBELOPP

1. De enhetliga schablonbelopp som ska gälla för hela unionen ska fastställas per produkt på grundval av de lägsta faktiska kostnader som noterats under en referensperiod som börjar den 1 oktober år n och slutar den 30 april året efter.
2. Med *kostnader som noterats* avses de faktiska kostnaderna för materiella transaktioner enligt bilaga II som har ägt rum under referensperioden, antingen på grundval av enskilda fakturor för dessa transaktioner eller på grundval av ett kontrakt som undertecknats för dem. Om en viss produkt finns i lager under referensperioden, men det varken har gjorts någon in- eller utlagring, kan även de hänvisningar till kostnader som anges i lagringskontrakten för den produkten användas.

Kostnaderna för godkännande och inlagring (I) och för utlagring (III) ska deklarerats per ton produkter som ingår i varje enskild åtgärd (a, b, c, ...) enligt definitionen i bilaga II. Kostnaderna för lagring (II) ska deklarerats på månadsbas för varje ton som lagras för var och en av de enskilda åtgärderna (a, b, c, ...) enligt definitionen i bilaga II.

3. Medlemsstaterna ska senast den 10 maj meddela kommissionen de kostnader som avses i punkt 2 som uppstått under referensperioden för transaktioner enligt bilaga II. Schablonbeloppen enligt punkt 1 ska fastställas i euro på grundval av det viktade medelvärdet av de faktiska kostnader som noterats under referensperioden i minst fyra medlemsstater som har de lägsta faktiska kostnaderna för en given materiell transaktion, om dessa svarar för minst 33 % av den totala genomsnittliga lagrade kvantiteten av den aktuella produkten under referensperioden. Om så inte är fallet ska kostnaderna för andra medlemsstater räknas med i viktningförfarandet till dess att 33 % av den lagrade kvantiteten har uppnåtts.
4. Om en given produkt finns i offentliga lager i färre än fyra medlemsstater, ska schablonbeloppen för denna produkt fastställas på grundval av de faktiska kostnader som noterats i de berörda medlemsstaterna. Det slutliga schablonbeloppet får emellertid inte avvika med mer än 2 % från det belopp som har fastställts för det föregående året.
5. Om de faktiska kostnaderna för en lagrad produkt som en medlemsstat anmäler, och som ingår i den beräkning som avses i punkterna 3 och 4, uppgår till mer än det dubbla aritmetiska medelvärdet av de faktiska kostnader som anmälts av de övriga medlemsstaterna, ska dessa kostnader sättas ned till det aktuella medelvärdet.
6. De kostnader som tas med i den beräkning som avses punkterna 3 och 4 ska viktas i förhållande till de lagrade kvantiteterna i de medlemsstater som ingår i beräkningen.
7. För medlemsstater som inte ingår i euroområdet ska de kostnader som dessa anmäler omräknas till euro på grundval av den genomsnittliga växelkursen för deras valuta under referensperioden enligt punkt 1.

II. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

1. Schablonbeloppen för utlagring kan höjas med ett belopp som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013, under förutsättning att medlemsstaten lämnar in en förklaring om att medlemsstaten under hela räkenskapsåret och för hela lagret av en produkt kommer att

▼B

avstå från att tillämpa toleransnivån enligt artikel 4.2 i förordning (EU) nr 907/2014, och om att medlemsstaten garanterar kvantiteten.

Förklaringen ska ställas till kommissionen och vara den tillhanda före mottagandet av den första månatliga utgiftsdeklarationen för det berörda räkenskapsåret eller, om produkten i fråga inte finns i interventionslager vid räkenskapsårets början, senast månaden efter den första inlagringen av denna produkt i interventionslager.

Den höjning som avses i första stycket ska beräknas genom att referenströskelvärdet för produkten enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 multipliceras med toleransnivån för produkten enligt bilaga IV till förordning (EU) nr 907/2014.

2. För alla lagrade produkter, med undantag av nötkött, ska de schablonbelopp som fastställts för kostnader för inlagring och utlagring minska med följande koefficienter om det inte sker någon fysisk förflyttning av de berörda kvantiteterna.

Produkt	Inlagring	Utlagring
Spannmål	36,50 %	22,80 %
Ris	17,50 %	20,30 %
Smör	25,90 %	22,20 %
Skummjölkspulver	21,00 %	35,10 %

3. Kommissionen får behålla de schablonbelopp som tidigare fastställts för en produkt om det inte har skett någon offentlig lagring eller om det inte kommer att ske någon offentlig lagring under det innevarande räkenskapsåret.

▼B

BILAGA IV

**SÄRSKILDA FAKTORER SOM SKA BEAKTAS NÄR DET GÄLLER
KOSTNADER OCH INTÄKTER AVSEENDE NÖTKÖTT**

(Artikel 3.1 c)

Vid tillämpningen av bilaga VI och bilaga VII.2 a och c ska för urbenat nötkött ett baspris användas som motsvarar referenströskelvärdet enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013, multiplicerat med koefficienten 1,47.

BILAGA V

NEDSKRIVNING AV PRODUKTER I LAGER

(Artikel 3.1 e)

1. Om det beräknade försäljningspriset för en viss produkt som finns i offentligt interventionslager är lägre än uppköpspriset ska en nedskrivningsprocentsats, kallad *koefficient k* tillämpas vid uppköpstillfället. Den ska fastställas för varje produkt vid varje räkenskapsårs början i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.
2. Nedskrivningsprocentsatsen får inte vara större än skillnaden mellan uppköpspriset och det beräknade avyttringspriset för den berörda produkten.
3. Kommissionen får begränsa nedskrivningen vid uppköpstillfället till en del av den procentsats som beräknas enligt punkt 2. Denna del får inte vara mindre än 70 % av den nedskrivning som beslutats enligt punkt 1.

I sådana fall ska kommissionen göra ytterligare en nedskrivning vid varje räkenskapsårs slut enligt modellen i punkt 5.

4. I de nedskrivningsfall som avses i punkt 3 andra stycket ska kommissionen fastställa det totala nedskrivningsbeloppet för varje produkt och medlemsstat före ingången av nästa räkenskapsår.

För att göra detta ska de beräknade försäljningspriserna för produkterna i lager jämföras med det uppskattade bokförda värdet per produkt och medlemsstat. Skillnaderna mellan de uppskattade bokförda värdena och de beräknade försäljningspriserna multiplicerade med de uppskattade kvantiteterna i lager vid räkenskapsårets slut ger det totala nedskrivningsbeloppet för varje berörd produkt och medlemsstat.

5. Uppskattningen av kvantiteterna i offentliga lager och de bokförda värdena per produkt och medlemsstat ska skickas av medlemsstaterna till kommissionen i form av ett meddelande, som ska sändas senast den 7 september år n+1, och som ska innehålla uppgifter om de produkter som finns i lager per den 30 september samma år och om följande:
 - Uppköpta kvantiteter under perioden från den 1 oktober år n till den 31 oktober år n+1.
 - Kvantiteter som finns i lager per den 31 augusti år n+1.
 - Värdet i euro av de produkter som finns i lager per den 31 augusti år n+1.
 - Uppskattade kvantiteter i lager per den 30 september år n+1.
 - Uppskattade kvantiteter som köpts upp under perioden 1 september–30 september år n+1.
 - Uppskattat värde i euro av de kvantiteter som köpts upp under perioden 1 september–30 september år n+1.
6. De värden i nationell valuta som meddelas av de medlemsstater som inte har euron som valuta ska med avseende på nedskrivningsberäkningen vid ett räkenskapsårs slut omräknas till euro med de kurser som gäller vid den tidpunkt då det totala nedskrivningsbeloppet vid det räkenskapsårets slut beräknas.
7. Kommissionen ska meddela de totala nedskrivningsbeloppen för varje produkt till varje berörd medlemsstat så att de kan ta med dem i de sista månatliga utgiftsdeklarationerna till EGFJ för räkenskapsåret i fråga.

*BILAGA VI***VÄRDERING AV SVINN**

(Artikel 4.1 a)

Värdet av svinn ska beräknas på följande sätt om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i bilaga IV:

- a) Om toleransnivåerna enligt artikel 4.2 i delegerad förordning (EU) nr 907/2014 för lagring eller bearbetning av produkter överskrids eller om kvantiteter saknas på grund av stöld eller andra identifierbara orsaker, ska värdet av svinnet beräknas genom att dessa kvantiteter multipliceras med det referenströskelvärde enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 som gällde för standardkvaliteten för varje produkt den första dagen i det räkenskapsår under vilket toleransnivåerna överskrids eller under vilket det fastställs att kvantiteter saknas, ökat med 5 %.
- b) Om det genomsnittliga marknadspriset för standardkvaliteten i den medlemsstat där lagringen sker den dag då svinnet konstateras är högre än 105 % av basreferenströskelvärdet enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013, ska de avtalslutande parterna till interventionsorganet återbetala det av medlemsstaten noterade marknadspriset, ökat med 5 %.

Medlemsstaterna ska fastställa det genomsnittliga marknadspriset på grundval av informationen i de meddelanden som den regelbundet lämnar till kommissionen.

Skillnaderna mellan de belopp som inkasseras till följd av tillämpningen av marknadspriset och de belopp som EGFJ bokför med tillämpning av referenströskeln enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska vid räkenskapsårets slut krediteras EGFJ tillsammans med de övriga kreditposterna.

- c) Om inget särskilt värde har fastställts i unionslagstiftningen, ska värdet av svinn som konstateras efter överföring eller transport av produkter från en interventionslagringsplats eller en lagringsplats som utsetts av det utbetalande organet, till en annan plats, fastställas enligt led a.

*BILAGA VII***VÄRDERING AV FÖRSÄMRADE ELLER FÖRSTÖRDA
KVANTITETER**

(Artikel 4.1 b)

1. Om inte annat föreskrivs i EU-lagstiftningen, ska en produkt betraktas som försämrad om den inte längre uppfyller de kvalitetskrav som gällde vid uppköpet.
2. Värdet av produkter som försämrats eller förstörts ska beräknas på grundval av orsakens natur enligt följande:
 - a) När det gäller olyckor ska, om inte annat föreskrivs i de särskilda bestämmelserna i bilaga IV, värdet för produkterna beräknas genom att de aktuella kvantiteterna multipliceras med det basreferenströskelvärde enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 för standardkvaliteten som gällde den första dagen i det löpande räkenskapsåret, minus 5 %.
 - b) När det gäller naturkatastrofer ska värdet för de påverkade kvantiteterna fastställas genom en särskild av kommissionen antagen genomförandeakt som ska antas i enlighet med artikel 4.2 tredje stycket.
 - c) När det gäller dåliga lagringsförhållanden, i synnerhet felaktiga lagringsmetoder, ska värdet för produkten bokföras enligt punkterna a och b i bilaga VI.
 - d) När det gäller för lång lagringstid ska produktens bokföringsmässiga värde bestämmas på grundval av försäljningspriset vid försäljningstillfället genom en särskild av kommissionen antagen genomförandeakt som ska antas i enlighet med artikel 4.2 tredje stycket.

Beslutet om försäljning ska fattas utan dröjsmål enligt gällande sektorslagstiftning inom jordbruket för den aktuella produkten. Intäkter från försäljningen ska bokföras för den månad då produkten togs ut ur lager.

*BILAGA VIII***BOKFÖRINGSREGLER FÖR PRODUKTER SOM LAGRATS IN MEN
SOM INTE GODKÄNNES FÖR ÖVERTAGANDE**

(Artikel 4.1 c)

1. Om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser i unionsrätten ska redan bokförda kostnader för inlagring, utlagring, lagring och finansiering för var och en av de underkända kvantiteterna dras av och bokföras separat enligt följande:
 - a) Kostnader för inlagring och utlagring som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med de gällande schablonbeloppen för uttagsmånaden.
 - b) Kostnader för lagring som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med det antal månader som förflutit mellan inlagring och utlagring och med det gällande schablonbeloppet för uttagsmånaden.
 - c) Finansieringskostnader som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med det antal månader som förflutit mellan inlagring och utlagring efter avdrag för det antal månader som utgör den betalningsfrist som tillämpas vid inlagringen, med den för uttagsmånaden gällande finansieringsräntesatsen dividerad med tolv och med det genomsnittliga bokförda värdet av de lager som överförts vid början av räkenskapsåret eller det genomsnittliga bokförda värdet av lagren under den första deklarationsmånaden om inget genomsnittligt bokfört värde för överförda lager finns att tillgå.
2. De kostnader som anges i punkt 1 ska bokföras under materiella transaktioner för uttagsmånaden.